

Stuart Wilde

TIHA MOĆ

Biblioteka "Dvostruka sreća"
– knjiga peta

Naslov izvornika:
Stuart Wilde: Silent Power
© Stuart Wilde, 1996.

Izdavač:
"Andrijići", Zagreb, 2007.
<http://www.andrijici.hr>
e-mail: info@andrijici.hr
tel/fax: 01/6131-688

Copyright hrvatskog prijevoda:
© Zdenka Andrijić, 2007.

Kompjutorski prijelom:
Globaldothr, Zagreb

Tisak: *GIPA*, Zagreb

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice
u Zagrebu pod brojem 648529.

ISBN 978-953-6196-65-4

TIHA MOĆ

SADRŽAJ

	Str.
PRVO POGLAVLJE <i>Stjecanje mudrosti</i>	7
DRUGO POGLAVLJE <i>Moć gladi – Moć izglađnjelih</i>	15
TREĆE POGLAVLJE <i>Tiko učvršćenje moći</i>	20
ČETVRTO POGLAVLJE <i>Tiko brbljanje</i>	32
PETO POGLAVLJE <i>Mudrost nedjelovanja</i>	50
ŠESTO POGLAVLJE <i>Razvijanje finih osjećaja</i>	60
SEDMO POGLAVLJE <i>Unutar Ja prirode</i>	71
OSMO POGLAVLJE <i>Izvanosjetilna eterična percepcija</i>	77
DEVETO POGLAVLJE <i>Psihička zaštita</i>	87
DESETO POGLAVLJE <i>Zaključak</i>	90

PRVO POGLAVLJE

STJECANJE MUDROSTI

Svako malo susretnemo neku osobu koja je vrlo - drukčija. Ne možete točno reći što je to što vas privlači k toj individui, ali on ili ona luče misteriju i snagu, isijavajući tihu moć koja je čudna i čarobna.

Koja je to nevidljiva sila? I zašto je neki posjeduju, ali većina ipak ne? U ovoj malenoj knjizi, pričat ću vam o toj moći, o njezinoj tajni i kako je zadobiti. Postoji jednostavan trik kojeg morate naučiti. A jednom kad ga savladate, tiha moć postaje vašom neizgovorenom vjerodajnjicom. Ona je karizma koja postupno raste i razvija se oko vas. Kroz nju možete izraziti posebnu dobrotu koja pomaže ljudima i ovom planetu i možete se promijeniti na bolje.

Iz vaše tihe moći dolazi izvor, iz tog izvora

proizlazi jednostavnost srca, iz jednostavnosti srca pristiže zadovoljstvo.

Neki ljudi, poput majstora borbenih umijeća, tihu moć stječu svakako tijekom godina. Oni to rade putem emocionalne kontrole i fizičke discipline, koje prirodno stišavaju njihovu energiju. Oni luče beznapornu snagu. Fizička vježba i disciplina važni su u razvoju tih moći, jer pomažu kontrolirati destruktivnu snagu ega. Ali, potrebno je više od tek dobrog tijela i forme – jednakoj tako trebamo i svjesnost.

A sada evo malog hokusa-pokusa. Nije važno ako ne vjerujete u hokuse-pokuse, temelj ovog koncepta dovoljno je stvaran. Ne morate previše brinuti o tehničkim detaljima. Ostavite intelekt po strani i uhvatite se tehnologije koja djeluje. To je moj način.

Okruženi ste istančanim elektromagnetskim energetskim tijelom koje ponekad zovemo finim tijelom i obično je nevidljivo golom oku. Stari

su ga Grci zvali eteričnim tijelom. To je mjesto na kojem boravi *pravo* vi. Također i mjesto gdje borave vaši pravi osjećaji. Zamislite to polje kao nejasno polje energije, kao bezbojnu maglu. Ali, za razliku od spore, lebdeće magle, eterično tijelo kreće se vrlo, vrlo brzo. Kroz njega bljeskaju male svjetleće munje energije, a prsti plamenolikih eteričnih sunčevih eksplozija izlaze iz vas u svim smjerovima. Bljeskovi u donjem sloju su veliki valovi kotrljajuće energije koji se kreću gore dolje, a ponekad i prema vani, bacakajući se i okrećući u odgovor na emociju. Koračate unutar čudesnog blistavog mjeđura svjetlosti koji se ponekad proteže tri do četiri stope izvan vas, u svim smjerovima.

Fascinantno je i prekrasno promatrati eterično. Čini mi se vrlo skrušenim – *tajanstveni* čovjek vidljiv je svima, spiritualno gol u svom identitetu. U toj ranjivosti stanuje prava bit našeg ljudskog iskustva – obojana unutar elektromagnetskih

bljeskova, snopova i svijetlećih strelica koje izbacujete.

U eteričnom je vidljiva složenost ljudskog stanja čiji je uzrok ego/osobnost, ali to u vama može izazvati duboko suosjećanje. Jer čovjek nije samo um, tijelo ili neka emocija – on je svjetlost. Blistavost tog ljudskog svjetla nadvladava osobine karaktera i slabosti koje proizlaze iz ljudske krhkosti.

U vitalnosti ovog svjetla je nepovrediv identitet vječnog spiritualnog bića. Prisutnost ovog prekrasnog dara eteričnog tijela udjeljuje vam tihu moć, drevnu poput vremena. To je spiritualno nasljeđe koje pritječe iz veze sa Bogom-Silom.

S malo vježbe, možete sjedeći promatrati čudesan ples eteričnog kojem svi pripadamo. Slutim kako on sadrži mnoge velike i neobjašnjene metafizičke tajne. Kasnije u ovoj knjizi iznosim nekoliko vježbi za jačanje percepcije eteričnog. Ali, vidjeti eterično nije važno toliko koliko je

važno znati da ono postoji, projicirati ga ispravno i naučiti ga opažati putem svojih finih osjećaja.

Nakon dvanaest godina eksperimentiranja promatranjem ljudi, jamčim vam kako svjetlo zaista postoji. U stvari, nikada nisam video nijednu životinju niti ljudsko biće bez eteričnog. Na razini energije, to je nacrt stvarnog čovjeka. Za mene je razumijevanje onoga što djeluje eterično kao i onoga što ne djeluje, bio spor postupak, ali je vrijedio truda, jer je tajanstveni svijet eteričnog jedan od posljednjih neosvojenih prostora. To je mjesto na kojem se sve objašnjava: iscijeljivanje polaganjem ruku, podsvjesna energija, karizma, moć, telepatija, izvanosjetilna percepcija, a možda čak i tajna života i same smrti.

Danas sam uvjeren kako je na finoj razini svatko od nas podsvjesno svjestan eteričnog. Kad svojim umom dođete i dodirnete energiju drugih ljudi, oni to osjete. Često se okrenu, trepnu ili odgovore na neki drugi način. Reagiraju, čak

iako ne znaju zašto. Kad se susretne dvoje ljudi, možete promatrati pokretanje procesa eteričnog. Spajanje plamenova kroz prazan prostor između njih; energija svakog pojedinca trenutačno se miješa s energijom onog drugog, u djeliću sekunde razmijene se biljni informacija.

Svi smo iskusili kako drugi na nas reagiraju. Često se čini kako u tome nema nikakve logike. Ali, u stvari, ljudi uhvate našu finu energiju i mada je ne mogu vidjeti niti opisati riječima, osjete je i, nesvesno, znaju. Izjašnjavaju se sa *da*, *ne* ili *možda*, ovisno o kvaliteti i snazi energije koju odašiljemo.

Moć eteričnog sastoji se od nekoliko čimbenika: brzine kojom titra, intenziteta energije (koliko toga se događa u nekom trenutku) i od naravi onog što sadrži polje. Kod neuvježbane osobe, njegovo ili njezino eterično bljeska svojim snopastim prstima energije posvuda u prostoru – dodirujući druge, uplićući se u njih, često iz

njih usisavajući energiju i djelujući na njih. Kad je brzina spora, slab je intenzitet. Ponekad se radi o poderotini, koja nema čvrsto obilježje, obično zbog upotrebe droga i alkohola. Jako reagira na emociju, podrhtavajući i prelijevajući se poput neke goleme hrpe želea na tanjuru, ljuljajući se i kotrljavajući hirovitim spastičkim kretnjama, nazad i naprijed.

Naravno, ne morate vidjeti eterično kako biste radili na njemu, popravljali ga ukoliko je oštećeno, i jačali ga. Budući da ono izražava to što vi jeste, pod utjecajem je cijelog vašeg stanja, uključujući i fizičku kondiciju, mentalnu i emocionalnu ravnotežu i snagu. Sve to zajedno manifestira se kao osjećaj ugode – koliko se osjećate živima, koliko sigurnima i kako vidite onog vječnog spiritualnog sebe koji u vama stanuje.

Stoga je prvi korak k tajni tihe moći jačanje psihološkog i emocionalnog stava. To će podići vaš osjećaj ugode. Pomoći će vam i na vanjskom

planu, jer će ljudi iz govora vašeg tijela, iz onoga što kažete, ali i općenito iz vašeg stava, vidjeti da ste jaki. Intelektualno, oni će *misliti* da ste jaki, ali unutra – na podsvjesnoj razini – osjećat će i *znati* da ste jaki. Stoga će automatski reagirati pozitivno. Ljudi vole kontroliranu snagu, ona im donosi osjećaj sigurnosti i potpore.

Hajde, počnimo s razmatranjem što je u stvari moć, a onda ćemo raspraviti za i protiv nje. Pokazat ću vam nešto očigledno, ali nešto što 99% ljudi ne vidi.

DRUGO POGLAVLJE

MOĆ GLADI – MOĆ IZGLADNJELIH

Ono što se normalno smatra moći, uopće nije prava moć. Trka za novcem, glamurom, seksom, želja za kontroliranjem drugih – politička i vojna moć – sve to su samo manifestacije ega. Često se radi o glorificiranim oblicima pokazivanja koji stanuju u valuti ega i obraćaju se nekom drugom egu, pa su stoga predmetom ljudskih hirova. Neka osoba može biti bogata i uspješna, a još uvijek vrlo slaba. Novac ne daje stvarnu snagu, on održava udobnost dok iskušavamo nevolje. Svijet ega je krhak, lomljiv i nesiguran, ne donosi stvarnu sigurnost i nema trajnu vrijednost. Svijet ega umire. I često sam sebe uništava.

S eksplozijom masovnih medija i informacija, prave su vrijednosti zamijenjene poznatima, glamurom i razmetanjem. Tridesetdvosekundni

komadić zvuka važniji je od stvarnih činjenica. Ulaštena i letimična verzija života je sve za što imamo vremena, jer se neprekidno borimo s drugima za svaki trenutak mesta pod suncem.

Mnogi ljudi su žrtve svojih ega, osjećaju glad za moći pa tako žude biti posebnima. Naravno, svatko je poseban na svoj vlastiti duhovni način, ali masovni mediji su pojačali ljudsku potrebu za slavom i pažnjom. Žed za moći, na način na koji je ego shvaća, tjera ih u smiješni lov pokušavanja da budu važni, da postanu posebni u očima drugih, tražeći hvalu i status. Taj luđački lov uništava i iscrpljuje njihovu energiju.

A kako je ego nesiguran, njegove strahove treba ugušiti pa ego dominira našom psihologijom, izbacujući beskrajne zahtjeve. Očajnički želi stvari – upravo sada – koje će mu pomoći da se osjeća bolje. Kao djeca smo programirani učiniti ego važnim i održavati ga sretnim, a to nas hipnotizira za svaku njegovu potrebu.

Ne shvaćamo kako je kontrolirati ego disciplinom puno jednostavnije nego ga čitavo vrijeme pokušavati zadovoljiti. Veličanjem ega, čovjek može dobiti hitri odmor od njegovih žudnji i zahtjeva, ali zatim ego nastavlja – prema sljedećem veličanju. Ego uvijek želi još.

To je život poput mišjeg života na kotaču, svaki je korak brz u mjeri koja mu dopušta ostajanje na mjestu. Napor bez kraja, potrošen na iluziju.

Možete vidjeti zašto su ljudi tako programirani – jer su psihološki nezreli. Sve je to pomalo tužno.

“Nastojati da se postane Netko”, proizlazi iz nesigurnosti, koja je ukorijenjena u potrebi ega za promatračima i obožavateljima. Ego treba priznanje i stimulaciju kako bi se osjetio ispunjenim. Ali, psihološko i emocionalno naslanjanje na vanjski svijet – zahtijevajući pažnju, tražeći priznanje i prihvatanje, pokušavajući biti drskim i dojmljivim, tragajući za pohvalom i poštovanjem – stvara

neravnotežu i slabost. U stvari se radi o potvrdi koja govori: "Nisam u redu. Trebam odobravanje drugih kako bih se osjetio sigurnim". Psihološkim naslanjanjem na druge, slabimo sebe. Zamislite sebe stalno nagnutog unaprijed pod nekim kutem, protežući se prema vani – stalno ste u opasnosti od pada.

Uzaludno je pokušavati nadvladati druge ljude nadajući se kako će vas svijet prihvati zbog vaše divote, a ujedno je i znak slabosti. To uništava vašu stvarnu moć, od pritiska toga možete se razboljeti. Čak i ako dobijete ono što želite, to rijetko potraje. Današnji uspjeh postaje sutrašnjim odbacivanjem. Psihološko naslanjanje je pogreška koja podriva ono što vi jeste. Postupno postajete manifestacijom tuđe stvarnosti, subjektom, naravno, svih tuđih prevrtljivosti i hirova, čudljivosti i igara moći. Podupirući tako ego, tjerate onog pravog spiritualnog sebe koji u vama stanuje – i koji je sadržajan i čvrst – k *lažnom* sebi, koji je

lomljiv, samopopustljiv i bespomoćan.

Možete reći ljudima koliko ste divni i stotine ljudi mogu vam pjevati hvalospjeve i ulijevati vam vrijednost, ali sve je to marketing i pretvaranje. U konačnici, vrijedni ste onoliko koliko eteričnog osjećaja lučite. To je spiritualna, metafizička stvarnost, sve drugo je tek iluzija i nepostojanje. Ako želite biti prihvaćeni, prihvatile sebe. Ako želite biti priznati, priznajte sebe. Jednostavno.

No, ostavimo pretvaranje i klepet slabosti, okrenimo se manje očitom – tišini – u kojoj leže konsolidacija i stvarna snaga.

TREĆE POGLAVLJE

TIHO UČVRŠĆENJE MOĆI

Porazgovarajmo o psihološkoj konsolidaciji, a onda i o drugim praktičnim idejama za stabilnost i mir.

Moj učitelj borilačkih vještina kaže kako ljudi, prolazeći kroz kretnju hodanja, u stvari prolaze kroz kontrolirani pad. Gornjim dijelom tijela nagnju se naprijed, pravovremeno izbacujući nogu. Zbog toga ih čak i mala pukotina u pločniku može izvrnuti.

Psihološki i emocionalno, za većinu ljudi život je isto što i hodanje. Stalno su nagnuti, u žudnji, snovima, čežnji. Često nezadovoljni onim što jesu i onim što imaju. I zbog toga tragaju za nekim ili nečim tko će ih podići. Žele biti priznati *posebnima* – žele lagan život, isporučen na plitici.

Tijekom procesa naginjanja, oni svoju emo-

cionalnu ravnotežu krešu i prenose od jednog veličanja k drugom. Postoje na rubu svoje ravnoteže i sposobnosti kontrole. Jedno protivno stanje – obična primjedba, mali pomak unatrag i evo kolapsa energije. Psihološki i emocionalno padaju na nos.

Početna točka stabiliziranja naše tihe moći je discipliniranje prestanka naginjanja. Kad vam najočajnije treba naslanjanje na druge ljude, tada biste trebali početi vježbati kontrolu. Igra se zove: "Stoj uspravno u životu". Malo ih je za nju uopće čulo.

Prvo, ne naginjite se k stvarima koje nemate. Umjesto toga afirmirajte, vizualizirajte i poduzmite nešto.

Drugo, ne naginjite se k budućnosti govoreći ili razmišljajući stalno o njoj. Umjesto toga, svakoga dana poduzmite nešto kako bi vam "sada" postalo posebno, poštujući ono što imate i što ste već postigli. Izbjegavajte ono što nazivam

planititisom. Beskrajno pravljenje planova i razgovaranje o njima – “jednog dana, jednom....” kreše vašu moć ne odvodeći vas nikud – nema rezultata i nema djelovanja.

Treće, počnite oblikovati svoj život tako da vam ne trebaju stvari od drugih. Nastojte trebati samo ono što sami možete imati. I ne isisavajte ljude emocionalno ili intelektualno.

Kad ste psihološki ili emocionalno naslonjeni na druge ili nagnuti k njima, to je siguran znak nesigurnosti. Drugi se zbog toga osjećaju neugodno. Ne sviđa im se težina koju na njih stavljate i reagirat će odbijanjem. Njima se ne sviđa vaša samopopustljivost, a vaša ih nesigurnost podsjeća na vlastitu ranjivost. I to im smeta. Neprijateljstvo raste.

Svjesno i podsvjesno oni osjećaju slabost koju stvara vaše naginjanje. Ono im pljačka energiju i požuruje ih; moraju otkupiti vaše potrebe i emocije, a radije bi se usmjerili na svoje vlastite.

Oni ne vole nametanje pa često negativno reagiraju, čak i kad to ne kažu.

Alternativno, mogu prihvati težinu koju im namećete, ali to im pruža osjećaj emocionalne, seksualne ili financijske nadmoći nad vama. Postaju dovoljno moći da vas iskoriste ili kude ili naude vašem ugledu na neki način. Zapamtite, kad svojom energijom dodirnete druge, oni podsvjesno znaju jeste li slabi ili jaki – i to utječe na ono kako vas vide.

Siguran sam kako znate o čemu govorim. Vizualizirajte nekog naslonjenog na sebe. Prizovite emocije i misli koje to naslanjanje izaziva u vama. Sjetite se kako reagirate na njihove, ponekad očajničke, zahtjeve. Obratite pažnju na to kako vam često uzimaju energiju, kako se za nekoliko minuta osjetite iscrpljenima.

Ne činite to drugima; oduzima vam moć. Malo neemocionalnog naslanjanja u nekim okolnostima može biti u redu – drugi mogu osjetiti

zadovoljstvo u tome da vas podrže ili vam pomognu. Ali, previše naslanjanja i oni će glasati "ne".

To ne znači da ne možete tražiti pomoć – ponekad možete – ali postoji razlika između zamolbe za pomoć i stalnog emocionalnog naslanjanja na druge, kojim od njih zahtijevate da poprave vaš osjećaj nedoraslosti i nesigurnosti.

Stoga je važan prvi korak u tihoj moći – *ne naslanjajte se*. To je očito, ali većina to ne zna. Kad ste pomamni za ljudima, vaše potrebe imaju zadah očaja, slabe vas i od vas odguravaju druge.

Jeste li ikad bili u romantičnoj vezi u kojoj vas je druga osoba potpuno prekrila, poput napada vrućice, očajnički žudeći za vama? Što ste učinili? Vjerojatno ste prvih nekoliko dana uživali u tome, ali ste trećeg dana tog muškarca ili ženu počeli vući za nos. Malo ste u tome uživali, ali na kraju su vam taj očaj i nesigurnost počeli ići na živce, konačno ste tu osobu odbacili. Kad ste zaljubljeni

i žudite za nekim, ako vas on drži na udaljenosti ili se povlači od vas, vaša želja raste. Ako je ta osoba odmakla predaleko, vaša želja slabi ili potpuno nestaje. Kad očajnički želite neki dogovor i k njemu se nagnete, odguravate ga od sebe ili sve završi tako da platite više. To se naziva "porezom na želju". Prije svakog dogovora, na polovici zastanite podsjetiti se kako vam on ne treba. Ako ga ne dobijete, ne smeta. Ako ga dobijete, bit će po vašim uvjetima, pa nećete platiti previše.

Čak i ako vam je urođena sklonost naslanjati se na ljude, jer ste, recimo, vrlo društvena osoba, *ne činite to*. Disciplinirajte se. Možete biti društveni i bez naslanjanja. Na vrata svog hladnjaka postavite upozorenje: "Kad sumnjaš, prestani se naslanjati!"

Tiha moć često zahtijeva suprotni pristup. Kad se drugi naslone, zakoračite natrag. Kad zaplaču, ostanite tihi. Kad potrče, vi hodajte. Kontrolirajte se i lučite stabilnost, čak i ako se još ne osjećate

previše sigurni u sebe. Ne pokazujte svoju slabost. Budite jaki. Budite hrabri. Pospremite u sebe svoj nemir i kasnije na njemu poradite. U početku je moguće da ne budete unutra potpuno čvrsti, ali još uvijek se možete izvana pokazivati čvrstima. Unutarnja moć dolazi s djelovanjem prema vani i potvrđivanjem vlastite snage i kontrole.

Kroz svoju čvrstoću pomažete drugima da se osjete sigurnima. Oni vas traže, život postaje sve lakši i sve bolji. Postanite mudrac, ostanite staloženi, budite tihi, eterično uspravni. Ostanite unutar onoga što znate – budite zadovoljni i nemojte imati previše potreba. Radite na sebi.

U svakom slučaju, vjerojatno je da ste jači nego što mislite. Mnogi od onih koje susrećete mogu vam prvotno izgledati čvrstima. Ali oni se uskoro otkriju i shvatite kako su u stvari u tijeloj krizi – žrtve vlastitih ega. Njihova je stvarna moć slaba i zagađena. Ostavlja ih otvorenima i izloženima životnim usponima i padovima. Stalno

će nastojati eterički posuđivati energiju, isisavati svaku životnu silu na koju naiđu. Njihove će kućne biljke umirati, a ljubimci se razbolijevati.

Postoji u fizici zakon koji dopušta podatomskim česticama posuđivanje energije već za tisućinku sekunde. Čestica se privremeno pomakne u bržu orbitu, ali odmah mora platiti posuđenu energiju: pada, odnosno propada u svoje zemaljsko stanje – sporije titranje.

Eterički, ljudi slijede iste zakone. Možete od nekoga posuditi energiju, ali ne možete je stalno zadržati. Mali polet, a onda se vraćate tamo gdje ste ranije bili.

Eterički vampiri otimaju vam moć dok kraj njih prolazite. To vas obezvredjuje. Na dubokoj, podsvjesnoj razini, oni vas povlače iz života i približavaju k smrti. Međutim, prije nego što se previše naljutite, moram vam reći kako svi povremeno povlačimo energiju od drugih, posebno kad smo umorni ili emocionalno isušeni. Dok vam

energija tone, ljudski je posegnuti za najbližom spasilačkom splavi. Kako bih odgovorio na pitanje "Kako ću svoju energiju zaštititi?" nekoliko sam ideja uključio u deveto poglavlje. U međuvremenu, vratimo se na trenutak tihoj moći.

Ljudi nisu u rezonanci s tihom moći jer je za većinu najvažnije životno pitanje – sigurnost. Funkcija ega je usmjeriti nas na to da ostanemo živi, svatko pokušava učiniti to isto. Pitanja sigurnosti dominiraju našom psihologijom, onim što činimo i većim dijelom onoga što govorimo. To podriva našu snagu.

Svatko je tiho zauzet i zabrinut za nešto, pa se eterična energija širi i razbija, naravno, kod nekih više nego kod drugih. Ljudi brinu zbog smrti i nasilja, brinu zbog *stvari* koje se mijenjaju ili umiru, ne samo zbog svojih tijela. Zabrinjava ih sve što u sebi sadrži mogućnost promjene: smrt neke veze, smrt posla, smrt dnevnog ritma na kojeg su navikli, smrt privilegiranog položaja i tako

dalje. Kao što sam rekao u svojoj knjizi *Weight Loss for the Mind*, smrt stvari užasava ljudе.

Umdjeluje ovako: "Ako se ova veza raspadne, ja će se raspasti, možda i moj posao, a s njime i moj stil života, a posljedično bi se i moje tijelo moglo promijeniti iz životnosti u bezživotnost." Na dubokoj podsvjesnoj razini, svađa s dečkom postane prijetnjom – borbom na život i smrt – ne samo raspravom o nekom pitanju. Zato se ljudi mogu tako strašno uzrujati zbog sasvim običnih stvari. Energetski se rat nastavlja, svatko nastoji očuvati svoju eteričnu životnu silu dok, svjesno ili podsvjesno, vodi titansku borbu s demonima nesigurnosti.

Kad ljudi ne brinu zbog mogućnosti smrти, obično razmišljaju o sebi, gladeći ego samodopadnim mislima, četkajući njegov mali rep i općenito praveći sebe što je moguće posebnijima. Ako ne razmišljaju o sebi, govore o sebi, zabavljajući druge uzbudljivim pojmovima o životu, čekajući

u nekom redu. Češće da nego ne pozivaju vas da ih slušate, zapažate i promatrate. To može biti iscrpljujuće. Ne činite to drugima.

Ostanite unutar svoje moći u kojoj se osjećate najsigurnijima. I radite na kontroliranju ega. Disciplinirajte ga, tako da se možete pomaknuti iz njegovog krhkog svijeta u besmrtnu sigurnost duha. Tamo ćete unutar sebe osjetiti vječnost i vaša će se nesigurnost postupno otopiti. Prihvativi li život kakvog ste zatekli, radije nego da se borite protiv njega, doznaćete kako ne postoji smrt niti neuspjeh. Stoga prihvativi sve što dolazi i odlazi u životu i tecite k svom najvišem dobru s malim otporom i velikom radošću.

Što više kontrolirate svoje emocije i reakcije, to će vaše eterično postajati čvršćim i moćnijim. Kad vas jednom vaša eterična energija ne bude više bacakala natrag i naprijed, kad prestanete teturati, vrludati i padati preko samih sebe, oko vas će se razviti milostiva čvrstoća. Bit ćete sposobni

vidjeti svijet čiste energije kroz svoje vlastito eterično. Kvantni se skok događa unutra, donoseći vam veliku percepciju. Ali, zapamtite, tiha je moć snaga koju mirno izražavate, a ne ona kojom rukujete. Ona se rađa iz sjemenki samokontrole.

Tao Te Ching kaže:

Razumjeti druge znači posjedovati znanje,

Razumjeti sebe znači biti prosvijetljen.

Pobijediti druge zahtijeva snagu,

Pobijediti sebe još je teže.

Biti zadovoljan s onim što imaš znači biti

*bogat...**

* Iz *Puta i njegove moći*, napisao Arthur Waley, objavili George Allen & Unwin Ltd, London, 1934. godine

ČETVRTO POGLAVLJE

TIHO BRBLJANJE

Dio učenja kako se ne naslanjati odnosi se na kontrolu razgovora. Većina ljudi govori previše i ono što kažu često je samo buka ili nevažna brbljavost, tek da ostanu u predstavi. Jedan od ključeva tihe moći je kontrola potrebe za govorom. Pravila toga su sljedeća.

Neka vam neraspravljanje osobnih detalja iz života s drugima postane disciplinom. Razvijajte tajanstvenost, tišinu i skrivenost svog života. Ne dopustite ljudima da upoznaju vaše duboko, unutarnje ja. Naravno, možete imati prijatelja s kojim ćete raspravljati stvari s vremena na vrijeme. Ali, općenito govoreći, ne pričajte o sebi. Ako baš morate, učinite to tek u općim izrazima i samo kad vas ljudi o tome pitaju. Naravno, ponekad situacija od vas može zatražiti da pričate o sebi, na primjer, neka uredska situacija u kojoj morate opisati svoje

sposobnosti. Ali, uglavnom, budite tiho.

Ako morate davati uputstva – ili ako, možda, trebate podijeliti osjećaje postavljajući osobne granice prema nekoj osobi – pažljivo birajte riječi. Moćna osoba ne rasipa riječi, ne blebeće niti podliježe nagovoru, već razmišlja o onom što želi reći, a onda te misli izražava jezgrovito i sadržajno. Najmoćniji način govora je sažet.

Zatim, uvučeni u razgovor s drugima, nastojte ostati psihološki *ispod* njih, radije nego govoriti kroz njih ili se čak odozgo spuštati k njima. Dopustite da objasnim. Govoriti postavljajući se iznad ljudi predstavlja pokušaj da ih se učini inferiornijima, pogurne sebe nad njih ili im se silom nametnu svoje ideje. To znači dominirati razgovorom pomoću beskrajnih priča o svojim iskustvima – grabiti pozornicu.

Ako vam ljudi kažu kako su bili u Kini, a vi im odgovorite da ste vi u Kini bili već 19 puta, ratoborni ste i pokušavate se postaviti iznad njih.

Mudraci ne trebaju biti ratoborni. Oni su vječni i beskonačni i dio svega. A u tom "svemu" ne postoji visoko niti nisko, pa nema potrebe za borbom. Oni mogu samo postojati. To je dovoljno.

Tao kaže: "Oni koji znaju, ne govore. Oni koji govore, ne znaju". I nastavlja govoreći da, kad jednom postignemo samokontrolu, "tajanstveno niveliranje", slijedi i percepcija Beskonačnog Ja, zbog čega život nije ograničen našim govorom niti našom potrebom za određivanjem, pa smo zauzvrat slobodni od definiranja. Vječno.

Tao o tom postupku samokontrole kaže:

*"...To se zove tajanstvenim niveliranjem.
Onaj koji je to dosegao ne može biti povučen u prijateljstvo niti odgurnut,
Ne može se okoristiti, niti mu može biti nanijeta šteta,
Ne može biti uzdignut niti ponižen,
I zbog toga je najviši od svih stvorova pod nebom"**

* Vidi raniju bilješku.

Ovo znači kako je mudrac najviši zbog toga što sebe čini najnižim, kontroliranjem svog ega (tajanstvenim niveliranjem) i nestajanjem u Beskonačnom Ja.

Većina ljudi koji govore iz ega, govore ne bi li čuli same sebe. Obično nisu zainteresirani za ono što im vi morate reći. I dok govorite, oni čekaju priliku da vam odgovore nečim većim i boljim. Pa tako vi spomenete kako se spremate na odmor, a oni spomenu svaki odmor na kojem su ikada bili. Ti su ljudi tužni jer su nesigurni i moraju vas nadvladati pokušajem da vas impresioniraju.

Ali, većina onoga što ljudi kažu ne impresionira vas, zar ne? Uglavnom vam je dosadno. Ako je priča o njihovom odmoru naročito zanimljiva ili čudesna ili iz nje nešto možete naučiti, u redu. Ali, općenito govoreći, dok vam pričaju o svom odmoru, nastoje udovoljiti samo sebi, pokušavajući se takmičiti s vama. Idete na odmor, ali oni su bili na većem, boljem, skupljem odmoru. Zato,

oprezno sa svojim razgovorom, ne takmičite se s drugima. Ako pričaju o svom izletu u Francusku, a vi ste u toj Francuskoj živjeli dvadeset godina, ne spominjite to. Samo ih slušajte. Na taj će način početi razvijati stil dijaloga koji je ispod ljudi. Kad se svojim egom ne naslanjate na ljude ili ih pogurujete, potiskujete ili pritiskate, više o njima dozname i tako ih možete voljeti i podržavati. Čineći to, izražavate pouzdanost i snagu karaktera. To drugima dopušta i da se osjete podržani u vašem prisustvu, što vam udjeljuje tihu karizmu – tihu moć.

Tiho brbljanje ponajprije obuhvaća promatranje i slušanje. Zatim i odašiljanje ljubavi osobi koju slušate ili odašiljanje razumijevanja i suosjećanja. Postižete da ljudi izgovore svoje nesigurnosti. Uzdižete se pred ljudima trenutnim podjarmljivanjem potreba svog ega njihovim potrebama. Zvuči čudno, zar ne? Ostati visokim, a biti ispod drugih. Ali radi se o kontroliranju svoga

dijaloga kako bi druga osoba mogla govoriti i osjećati se sigurnije. Ne morate dominirati jer se ne morate takmičiti. I ne morate se osjećati sigurnijim – stalno ste sigurni,

Zato, ne blebećite. Većina ljudi izmišlja, pretjeruje ili uopće ne zna o čemu govorи. Rijetko vladaju onim o čemu se raspravlja, pa će stoga mehanički ponavljati ono što su pročitali u novinama ili vidjeli na televiziji izbacujući to za vaše dobro. Mnogi nemaju pristupa pravim informacijama pa je stoga većina njihovih stavova i informacija koje imaju, u stvari, iz druge ruke. Ostanite unutar onoga što znate. Ako ste za nešto stručnjak, izvrsno. O tome pričajte, ukoliko su vas zamolili. Ali općenito govoreći, ne blebećite i ne gnjavite ljude nastojeći ih impresionirati.

Veoma je teško impresionirati ljude riječima, zar ne? Čak i ako ste, možda, učinili neke nevjerojatne stvari, sama činjenica da o tome pričate drugima izazvat će negativnu reakciju. Ljudi će se

usporediti s vama i, ili sebe vidjeti u lošem svjetlu – što ih može naljutiti – ili će se smatrati boljima od vas, pa ih niste nimalo impresionirali. Govoreći s namjerom impresioniranja, pokrećete takmičenje. To je iritirajuće. Sigurno je i vas smetalo u prošlosti sjediti pola sata slušajući nečiju priču o odmoru u Francuskoj.

Svoju moć i znanje možete dati naslutiti i ne govoreći mnogo. Najviše ponudite nešto poput: «O, da. Sigurno. Znam. Uh. Razumijem.» Možete lučiti tihu snagu tek kimanjem glave, trljanjem brade uz smiješak ili gledajući ljude u oči. Nikad nemojte zaboraviti kako ste genij sve dok ne otvorite usta.

Stoga, dok drugi govore, vi promatrate i zamjećujete. Gledajte da li im se oči šire, pratite pokrete njihovih ruku, primjećujte da li im se mijenja boja kože. Zapazit ćete gutaju li slinu ili trepću, postoje li male promjene na mišićima njihova lica ili kako pokatkad, ako im je neugodno, mijenjaju

položaj. Ako primijetite kako im se pogled brzo pomicе dolje po dijagonali, obično na lijevu stranu, znat ćete kako je taj trenutak za njih neugodan, što obično znači da vam lažu.

Dok stojite unutar svoje tišine, u dodiru ste s osjećajem trenutka, čujete i razumijete što je, u stvari, rečeno. U svakom slučaju, možete razgovor voditi i da ne kažete puno, postavljanjem jednostavnih pitanja. Pa, ako želite da stvar ode u određenom smjeru, povucite je tamo postavljanjem pitanja koja će je tamo i odvesti. Pitajući, iskazujete zanimanje za druge, čak ih i podržavate. Pa, ako se pojavi nešto posebno negativno kod njih ili izraze svoju nesigurnost, vi možete istaći pozitivno, možete potvrditi ljubav, potvrditi život, a sve s tek nekoliko riječi. Oni mogu primjetiti, na primjer, težinu neke situacije, a vi ćete reći: «Nije tako loše. Siguran sam da će se sve riješiti. Treba vremena, onda sve prođe.» Tako im dopuštate misliti kako ste tu upravo zbog njih.

Budite mudri. Odbijte sebe predstaviti na pozornici ega. Utišajte sebe i promatrajte druge. I dok ih tiho promatraste, dodirujte ih osjećajima. Zapitajte se, tiho naravno, kako se osjećaju ti ljudi? Što oni u stvari govore? Što zaista žele? Tko su? Koji je njihov put? Da se mene pita, koji bi odgovor bio najbolji?

Ako vas pitaju nešto, bilo to - što mislite, trebaju li oni otići u Francusku ili se odlučiti za planinsku biciklističku trku, na primjer, nemojte odmah odgovoriti ono što *mislite* da bi za njih bilo najbolje. Zastanite trenutak. Dodirnite ih svojim osjećajima. Osjetite odgovor u *svojim* finim osjećajima s kojima komunicira dubina njihove realnosti.

Svatko zna odgovor na svoje pitanje, iako ponekad nismo svjesni toga, ali odgovor je negdje skriven. U najboljem slučaju možete im reći ono što oni već znaju. Vaš «logičan» odgovor ne znači nužno i najispravniji. Ulazeći u njihove osjećaje bit

ćete zapanjeni kako vam često izlazi na površinu odgovor koji nije ni Francuska niti planine, već nešto sasvim drugo. Nešto poput, «Ono što osjećam da je najbolje za tebe je da mjesec dana ostaneš kod kuće, potpuno očistiš kuću, sredis život, posložiš račune i preuzmeš kontrolu nad svojim poslovima».

Tako, ostajući u tišini, ne izražavate samo poniznost, već i brigu i ljubav prema drugima. To je rafiniranost koja proizlazi iz toga što ne morate voditi. To je zaključak proizašao iz razumijevanja kako ste duh, a ne ego.

Još jedan dio tihog brbljanja kojeg trebam spomenuti je da ćete, kad ga jednom savladate, naučiti govoriti pasivno i nepristrano. Mnogi ljudi, budući da se sami osjećaju nezadovoljni i nemirni u životu, skloni su druge povrijediti emocionalno. Ili su osvetoljubivi, kritični i stalno prosuđuju. Psi su i nastoje verbalno potcijeniti ljude. To otkriva kako su sami nezreli i kronično

bolesni. Nemojte koristiti verbalno nasilje kako biste povrijedili ljude ili im umanjili vrijednost. I ne budite cinični.

Cinici su bili stara grčka sekta prezrena zbog svoje arogancije i sarkazma prema iskrenosti i poštenju. Dobili su nadimak psi-ljudi (riječ *cinik* dolazi iz grčke riječi koja označava psa). Bili su poznati po svojoj ljutnji i mržnji prema društvu koju su iskazivali javno urinirajući na ulici, odatle izraz psi-ljudi. Nemojte biti pas-čovjek koji mokri na nade i snove drugih. Zapamtite, svatko koga kritizirate ili osobno prosuđujete, mora biti na istom energetskom nivou na kojem ste vi. Ako nije, ili ga ne biste bili svjesni ili, ako ste na višem, ne bi vam to bilo važno komentirati. Uvijek nastojte podizati ljude ili barem ostati neutralni. Potcjenjivanje drugih nije časno, nije ni neophodno i otkriva skrivenu ljutnju, a usput vam snižava energiju. Do sada biste trebali s time već prestati.

A sada o više ezoterijskom konceptu tihog brbljanja. Svi smo sposobni tiho komunicirati međusobno. Ne mislim samo na jezik tijela i signale koje odaje lice, mislim na duboku unutarnju komunikaciju. Kad ljudi s vama razgovaraju, možete ući u tiki dijalog s njihovim umovima. Često će vam njihov podsvjesni um reći ono što ne govore njihove riječi. Postoji nekoliko načina vođenja tihog dijaloga. Iznijet ću vam jednostavan način, ali i onaj koji pripada sofisticiranim načinima.

Naravno, nismo navikli na ideju da imamo pristup umovima drugih, ali kad jednom dozname kako je to moguće, sve postaje lako. Ne radi se o ničem većem od postavljanja pitanja o onome što želite znati. Gledajte u čelo osobu i svoju unutarnju koncentraciju proširite prema njegovom ili njezinom mozgu, tamo gdje se nalazi banka sjećanja. Vaš um mora biti prazan. Mentalno postavite pitanje, jednostavnim načinom. Radi se

o mentalnom kucanju na glavu, odgovor se vraća k vašem umu bistar kao dan. Uvijek će biti izražen u sadašnjem vremenu, njihovo podsvjesno ja, pravo ja, ne posjeduje pojam budućnosti. Ako je pitanje koje ste postavili intelektualne naravi, odgovor će biti kratak i gramatički ispravan. Ako pitanje koje postavljate zahtijeva više osjećajn ili prostoran odgovor, on će se pojaviti u obliku djetinjastog govora.

Zašto? Zato što osjećaji i prostorne informacije borave u strani mozga koja je nasuprot onoj intelekta. Kao što znate, kod većine ljudi to je desna strana mozga. Ona ima malo veze s razgovorom, jer razgovor spada u područje stručnosti lijeve strane mozga. Stoga su odgovori desne strane kratki, djetinjasti i obično negramatički: «Ja sretan. Ja bojim. Ja ne voliti.»

Pokušajte, bit ćete zapanjeni koliko je jednostavan tiki dijalog. Ali ne koristite svoju sposobnost kako biste se ogriješili o ljude. Samo

prikupite informacije i krenite prema njima ili od njih, ovisno o njihovim odgovorima. Ne gurajte ih u nekom smjeru. Najviše što možete je voditi ih bez vođenja, postavljajući pitanja koja će im omogućiti da pronađu svoj vlastiti put.

Sofisticiraniji način tihog brbljanja je ovaj: zamislite kako eterički iskoračujete iz svog tijela, a onda se okrenite licem prema sebi. Sada vaše eterično tijelo stoji u istom smjeru u kojem i osoba ispred vas, pojedinac s kojim razgovarate. Zatim, zakoračite unatrag sa svojim eteričnim i ukoračite u tijelo te druge osobe, držeći koncentraciju na njegovoj ili njezinoj glavi, tamo gdje se nalazi memorija. Eterički stojeći unutar te osobe, ispraznjenog uma, postavite joj svoje tiho pitanje i izadite iz nje zajedno s odgovorom.

Taho brbljanje – značajnije je nego što mogu iznijeti unutar ove male knjige, ali ako se usmjerite na to i vježbate, otkrit ćete svoje vlastite metode. Zapamtite, cijelo smo vrijeme svi u tihoj

međusobnoj komunikaciji.

Zaključujući ovu raspravu, dopustite mi postaviti pitanje: kada misao izlazi iz vašeg uma, čija je to misao? Većina bi odgovorila: «Moja». Ali kako znate da ste baš vi stvorili neku određenu misao? Kako možete kategorički reći da ona nije došla k vama s nekog drugog mjesto?

Naravno, ljudi ne postavljaju ovakva pitanja. Uvjereni smo kako su misli koje slažemo naše, jer tako je intelekt programiran. On ne mari za ideju kako je njegovo područje pod utjecajem drugih. Štoviše, vaš intelekt nema nikakvog iskustva s mislima drugih ljudi koje izlaze iz vaše glave. Stoga on pretpostavlja kako se to ne događa. Ali nije tako.

Moje teoretski nezavisne misli i vaše nezavisne misli samo izgledaju odvojene jedne od drugih. To je iluzija intelekta koja proizlazi iz njegove ograničene perspektive i potrebe da se osjeća različitim i odvojenim. U stvari, ne postoji

jednostavan način spoznaje koje su misli zaista vaše, a koje nisu. Misli drugih ljudi stalno se probijaju u našu stvarnost, nenajavljeni uskačući u naš um, maskirane kao naše. Mi znamo da one to čine.

Koliko često se događa ovo: na sastanku ste, ali um vam je negdje drugdje, možda razmišljate o odlasku na skijanje. A onda osoba do vas, bez ikakvog vidljivog razloga, upita jeste li ikad bili u Aspenu u Koloradu. To su jednostavni mentalni skokovi koji se svima događaju. Ali duboko unutar podsvijesti, mi pobiremo različite oblike misli koje su tjerane u našem smjeru. Mi smo antene, pa drugi pobiru našu mentalnu aktivnost. Zrak je gusto ispunjen stalnim tokovima tihog brbljanja, koji bljeskaju amo tamo.

Na vrlo dubokoj razini svijesti, u srcu globalnog uma, svi smo povezani. Globalni um je samo jedna molekula svijesti i u dodiru je sa svakim svojim dijelom. Najprije sam ovu

prepostavku prihvatio intelektualno, ali na kraju sam je i razumio, duboko unutar svojih osjećanja. To je razlog što više tako puno ne putujem i ne podučavam. Prepoznao sam činjenicu da mogu jednako puno učiniti iz unutrašnjosti Velike Tišine, čak i učinkovitije. I vi možete učiniti isto.

Naravno, ljudi intelektualnih sklonosti, stručnjaci u stvarima uma, reći će vam kako je tih brbljanje obično blebetanje. Ali potpuno su u krivu. Oni ne znaju jer nisu vidjeli. Kad jednom vidite, znat ćete. Intelekt je previše nepovezan sa eteričnom životnom silom – vječnošću svih stvari – i previše usmjeren na samog sebe, a da bi mogao shvatiti postojanje dimenzija i pojava izvan njegovog okvira.

Moram reći kako se, kad mi ljudi kažu da ovi drugi svjetovi ne postoje i lažni su, uvijek složim s njima. Disciplina tihe moći je ne svađati se. Svađanje i raspravljanje je bolest ega, baš kao što je ozbiljnost bolest ega koja proizlazi

iz arogancije i nesigurnosti. Sretno ostavljam intelekt na miru. Pokušavajući pobijediti ljude, preobratiti ih, uvjeriti u nešto putem razgovora, nezahvalna je zadaća. Najbolje je komunicirati iz unutra i čekati. Napokon će se oni složiti, a možda i neće. Nije važno. Imamo cijelu vječnost vremena. Činjenica je kako smo svi unutar jednog kolektivnog ljudskog sna. Taj san može biti noćna mora ili nebeska vizija izvanredne ljepote. «Tvoj je novac, prijatelju, pa je i izbor tvoj».

PETO POGLAVLJE

MUDROST NEDJELOVANJA

U spisima starih taoističkih učitelja postoji pojam *Wu Wei*, koji označava *nedjelovanje*. U početku ga je teško razumjeti. *Wu Wei* podučava kako kroz nedjelovanje mudrac sve dobiva – odnosno u tišini, meditaciji, emocionalnom spokoju, mudrac dobiva znanje o Bogu-Sili, vječnom Tau. A u toj vječnosti, on ili ona sve posjeduje, pa nema potrebe za borbom ili guranjem kako bi se zadobilo poštovanje i materijalne stvari.

U modernom okruženju taoistička jednostavnost ne djeluje baš najbolje. Obično smo prisiljeni brinuti o preživljavanju, plaćati rentu, učestvovati u modernom iskustvu koje nije postojalo pet stotina godina prije nove ere, u vrijeme kad je Tao napisan. Utjelovili smo se u baš ovom

vremenu kako bismo iskusili čuda modernog svijeta. Potrebna su nam da bismo rasli. Stoga nedjelovanje, u modernom kontekstu, treba lagano modificirati. Uzmimo *duh* taoističkog Wu Weija, ali unesimo ga u svoj život kao dodatno stapanje.

Wu Wei je tijek bez napora. Koncept postaje očit kad usporedimo razliku između nastojanja da se učini nešto i činjenja. Nastojanje je emocionalno naslanjanje na cilj, predmet želja – žudnja za njim, loš osjećaj jer nedostaje – trčkanje uokolo poput pileta odrezane glave, pokušavanje da je se uhvati. To je nastojanje.

Činjenje je nemilosrdno kretanje prema svom cilju, korak po korak, organiziranim i discipliniranim načinom.

Wu Wei možemo vidjeti i u razlici između napora i borbe. U svojoj knjizi «Život nije zamišljen da bude borba»* raspravljam o činjenici kako puno ljudi borbu smatra časnom. To je pomalo

* Još jedna knjiga Stuarta Wildea koju objavljaju «Andrijići».

smiješno. Nema ničeg časnog u borbi. Obično, ako se boriš, nešto je pošlo krivo.

Postoji velika razlika između borbe i napora. Borba je akcija povezana s negativnim emocijama – borba da se dovrši posao, borba za kvalifikaciju, borba da se bude prihvaćen, borba da se pobijede neki ljudi, borba da se spoji kraj s krajem.

Napor je prirodni dio ljudskog postojanja. Ne možete otići u dućan bez napora, sagorit ćete kalorije idući tamo i kupujući namirnice, pa onda opet natrag kući. Napor je prirodan.

Međutim, borba je napor povezan s emocijama. Ne radi se o minimalnom djelovanju ili tjeku Wu Weija.

Ako ustanovite kako se borite, odmah potražite emociju koja se nalazi ispod te borbe. Općenito, borit ćete se jer cilj kojeg pokušavate postići ne stiže dovoljno brzo. Na primjer, možete imati neku određenu financijsku obavezu koju treba brzo podmiriti novcem. Ili se možete boriti

jer krivo postupate. Ponekad pokušavate pobijediti ljudi ili ih u nešto uvjeriti, a oni ne žele niti biti pobijedeni, a niti uvjereni.

Ponekad borba proizlazi iz prevelikog broja stvari koje trebate obaviti – a to znači da vam je život neorganiziran. Ili dođe iz frustracije jer ste cilj stavili u neki vremenski okvir, pa sad ustanovljavate kako vas život demantira.

Dok učite učvrstiti svoju tihu moć, naučit ćete i prigrliti Wu Wei. To je u stvari strpljenje i tijek, udaljavanje od otpora i približavanje jednostavnosti, nemilosrdno kretanje prema cilju s punom sviješću, prilagođavajući svoje akcije onom kakve trebaju biti, kretanje bez emocija i bez pretjeranog truda.

Ostanite unutar svoje ravnoteže i sposobnosti i vjerujte Univerzalnom zakonu (Taou) da će vam donijeti ono što vam je potrebno. Nedjelovanje je sposobnost delegiranja zadataka, strpljenje čekanja da se stvari prirodno odmotaju. To je

sposobnost prepoznavanja gdje je naša najjača staza. I nije to baš teško napraviti. U meditaciji pregledajte svoje mogućnosti i odlučite koji vam se način čini najjačim. Djelujte osjećajima, a ne samo intelektom.

Wu Wei se manifestira u sposobnosti okretanja unatrag. Povlačenje ponekad može biti najjači alat u vašoj torbi trikova. To je sposobnost da odšetamo kad stvari nisu u redu, napustimo neku vezu ako nije dobra, sposobnost reći «ne» ljudima koji vas pokušavaju gurnuti u degradirajuće akcije ili one koje se ne uklapaju u vaše ideje o duhovnosti, odgovarajućem djelovanju ili dobroti.

Kad možete reći «ne», slobodni ste. Kad morate imati neki posao ili ste obavezni djelovati na neki određeni način, kad morate osvojiti nečije prijateljstvo, kad do sljedećeg utorka morate imati 5.000 \$, niste slobodni. U zatvoru ste.

Tako, Wu Wei znači prihvatanje života, a ne njegovo siljenje. Znači biti svjestan plime i oseke

i promjena godišnjih doba, spiritualnosti svih stvari, svjestan da u velikom obilju Boga-Sile, ne postoji vrijeme. To znači znati kad treba djelovati i ne djelovati dok to ne znate. Možete zauvijek čekati, ako morate. Vi ste vječni.

Wu Wei znači biti zadovoljan onim što ste, onim s kim ste i onim što sada imate. To znači spoznaju kako obilje, iskustva i veze koji posjeduju pravu vrijednost, dolaze samo kad ste sabrani. Kad ste uravnoteženi, svemir vas opskrbljuje, uvijek će biti više. Ali Wu Wei je čin neguranja, nesiljenja.

Budite tiha, kontrolirana osoba koja se neumorno kreće prema slobodi i udaljava od ograničenja – prema svojim ciljevima, jednom po jednom, organiziranim i strpljivim načinom.

Wu Wei je i sposobnost zaobilaženja prepreka na koje nailazite pokušavajući materijalizirati ideje i ciljeve.

Kad život ne želi plesati u vašem ritmu, zapi-

tajte se sljedeće: jesam li na pravom mjestu? Jesam li uranio ili zakasnio? Idem li prebrzo? Trebam li biti strpljiviji?

Trebam li vremena za konsolidaciju, za stvaranje, unutar sebe, energije koja je uskladena s mojim ciljem? Pokušavam li dosegnuti nešto što je predaleko? Trebam li cilj približiti mjestu gdje sam sada?

Zapitajte se: je li u redu to što želim? Da li moj plan gazi druge ljude? Da li od njih traži da budu nešto što ne žele biti, čine nešto što ne žele činiti? Ako uključujem druge ljude, ima li u tome nečeg i za njih? (Možda otpor proizlazi iz činjenice da ste ih zaboravili uključiti). Jesam li pazio i poštivao svakoga – uvjerio se da su sretni i spremni za igru? Je li ono što želim ugađanje vlastitim sklonostima? Hoće li mi to pomoći rasti i postati boljom osobom, dosegnuti ispunjeniji život? Ili tek udovoljavam samom sebi?

Zapamtite kako je većina onoga što želite,

u stvari, teret – zatvor kojeg ste za sebe stvorili. Često materijalne stvari vuku prema dolje jer o njima treba brinuti.

Ponekad nas dublji spiritualni dio nas samih, beskonačno unutarnje Ja, štiti od nesreće. Idete naprijed, pokušavajući dosegnuti nešto što vaše unutarnje duhovno Ja, dublje nesvjesno Ja, u stvari ne želi. Pa će se ono pobrinuti da zakasnite ili da osoba koju trebate ne bude tamo gdje je tražite ili da vam odbiju ček i općenito da ništa ne djeluje kako treba.

Ako stvari zaista ne funkcioniraju i ispostavi se kako su postale zbrkom, razmislite malo. Heej, je li to zbog nečeg duboko u meni, želim li zaista ono što mislim da želim? Jesam li posvećen toj ideji ili nisam? Koje su posljedice, obaveze, energije uključene u ovu priču? Jesam li u ovu ideju investirao previše sebe? Možda mi neće puno značiti kad je ostvarim.

Siguran sam kako vam se dogodilo da idete za

nečim i to dobijete, a onda shvatite kako nagrada nije vrijedna utrošene energije i razočarate se. Zato, pazite da ne srljate u nešto samo kako biste dokazali koliko ste sposobni, ne razmislivši prije o svom djelovanju.

Drugo što biste se trebali upitati je ovo: jesu li moje akcije moćne i odgovarajuće? Nekoliko malih i moćnih akcija vrijedi koliko stotinu sati varanja.

Postoji škola mišljenja koja kaže: kad si suočen s preprekom, udaraj u nju glavom dok ne pukne. A onda se prebaci na sljedeću prepreku i udaraj u nju preostalim dijelom svoje lubanje. Nisam baš oduševljen ovom idejom, nedostaje joj finoće.

Kad ste suočeni s preprekom, zakoračite unatrag i dobro je pogledajte ne bi li dokučili što vam prepreka govori. Često postoji mogućnost prilagođavanja i zaobilazeњa prepreke. Ponekad trebate samo pričekati dok vam energija ne naraste

dovoljno da bez napora priđete preko prepreke.

Ne lupajte u nju glavom. Stanite. Potražite svoju unutarnju moć. Smišljajte kako je zaobići, kako ćete, na primjer, ostvariti potrebnu prodaju ili kako što učinkovitije prenijeti drugim ljudima ono što želite.

Ne koristite glavu da biste se, udaranjem o prepreke, kretali naprijed. Umjesto toga, koristite je u tišini kako biste osjetili gdje se nalazi vaš najjači put. To je tiha moć.

Iz nedjelovanja uđite u tihu i finu narav osjećaja.

ŠESTO POGLAVLJE

RAZVIJANJE FINIH OSJEĆAJA

Kao što sam rekao u Prvom poglavlju, svi emitiramo fine eterične osjećaje. Svaki taj osjećaj ima precizni identitet, poput otiska palca, oblikovan složenom mrežom energije. Ljudi podsvjesno primaju vašu združenu moć i u skladu s tim na nju odgovaraju.

Podsvjesni osjećaj kojeg lučite je *stvarni* vi. Život precizno i točno odgovara na taj podsvjesni osjećaj kojeg emitirate. Zato se događa da ponekad vaš um očekuje jedno, a život mu daje nešto drugo.

Postoji fina metafizička definicija *osjećaja* koja se lagano razlikuje od one na koju smo navikli. Ako po stražnjem dijelu glave zatapkate zglobovima ruke, impuls tog dodira odlazi k mozgu i mi to nazivamo «osjećajem». Međutim,

impuls tog udarca u stvari je *osjet*, a ne osjećaj.

Kad se uhvatimo nekog problema, intelekt bi mogao reći: «Osjećam da bismo trebali učiniti ovo ili ono». Ali, to ne znači da um «osjeća». Um «misli». I većina onog za što um kaže kako osjeća uopće nije osjećaj, već – mišljenje.

Prema svojim emocijama odnosimo se kao prema osjećajima. Ali to nije potpuno točna odrednica. Naše su emocije, u stvari, *reakcije*, generirane pozitivnim ili negativnim odgovorima ega/osobnosti. Osobnost postavlja pravila. Kad život dopunjava ta pravila ili ideje, osobnost je sretna (pozitivna emocija). Kad se okolnosti suprotstavljaju osobnosti, ona je nesretna (negativna emocija). Ako se vašoj osobnosti ne sviđa da ste mokri i prehlđeni, a upali ste u rijeku, to stvara emocionalni odgovor. Emocije su reakcije osobnosti, predstavljene na velikoj pozornici i napisane u teatru uma. Slobodan ulaz za sve!

Emocije su mišljenja i sklonosti izašle na

površinu. Ako nemate nikakvog mišljenja niti sklonosti, život vam ne može proturječiti i nećete iskusiti negativnu emociju. Naravno, ključ spokoja nije nužno u zadovoljavanju sklonosti ega. Radi je u *prilagodbi* sklonosti i apsolutnih uvjerenja.

Pravi osjećaji, tajni osjećaji, potječu iz eteričnog i razvijaju se za vrijeme kontroliranja uma. Oni izlaze kroz smirenost do beskonačnog znanja koje je u rezonanciji s vječnim supostojanjem svega. Tamo ćete pronaći otisak brbljavca kojeg um svakog čovjeka ostavlja za sobom. U tome je metafizičko objašnjenje svekolikog ljudskog djelovanja.

Banka pamćenja ovog Većeg Znanja bilježi povijest naših ljudskih emocija – individualnih i kolektivnih – na najdubljoj razini spiritualne evolucije. Tamo se nalazi i potpuno pamćenje svakog od nas. Ljudi misle kako je takvo intimno poznавanje drugih zabranjena informacija. To im se čini zatrašujućim zbog prividno magijske i

izvanosjetilne naravi. U stvari, radi se o prirodnom dijelu naše veće memorije – naše božanske memorije – s kojom smo povezani putem Boga-Sile. Ne može vam se odbiti pristup nečem što želite znati, ili nekom koga biste htjeli promatrati. Uz uvjet, naravno, da je ta informacija unutar ove veće memorije, pronaći ćete je. Stoga ne možete otkriti znanstvenu formulu koja nikad ranije nije bila izmišljena, ali možete vidjeti kako se ljudi osjećaju u nekom određenom trenutku, čak i kad su daleko od vas. Postupak se čini okultnim i izvanosjetilnim, ali on je, u stvari, *unutarosjetilna* percepcija. Na raspolaganju je svima i dolazi iz metafizičke sofistikacije, konsolidacije, mirnoće i kontrole.

Globalno pamćenje kojem svi pripadamo, odgovara svom vlastitom preciznom kolektivnom osjećaju, pa se i mi razvijamo unutar *grupnog* osjećaja. Sve luči Boga-Silu, čak i neživi predmeti. K tome, sve što dođe u kontakt s ljudskim bićima

prožeto je finim otiskom kojeg naše misli, emocije i eterično ostavljaju na tom predmetu.

Ništa se ne gubi, ali ponekad se mijenja. Ako slušate neki CD, glazba s njega utiskuje se u zidove vaše sobe. Svaki val zvuka slaže se sloj po sloj na onaj prethodni. Konačno bismo mogli sa zidova strugati zvukove i ponovno čuti razgovore od prije stotinu godina. Mentalno emocionalni otisak kojeg ljudsko biće pravi u većoj memoriji čovječanstva tisuću je puta dostupniji od zvučnog vala na zidu. Dostupan vam je svačiji otisak i možete dozнати o njemu ili njoj najintimnije detalje. Zavirivanjem u unutrašnjost beskonačnog uma, sve ćete dozнати. Ali većina to ne može vidjeti, zato jer ne znaju da je otisak тамо, ali i zato što su previše opsjednuti *sobom*, previše onečišćeni.

Zamislite čovjeka na čijoj glavi svira limena glazba. Buka je toliko velika da se ne može koncentrirati ni na što drugo, čovjek živi u središtu mentalnog tornada. Ego mu je jak, osobnost domi-

nantna, svi fini osjećaji su poplavljeni. *Osobnost* je sklonija slušanju, gledanju i osjećanju onog što je čini zadovoljnom ili je potvrđuje. *Um* se fokusira na ono što odgovara njegovim željama, a sve ostalo odstranjuje. Tako je percepcija sužena selekcijom.

Ako želite dosegnuti tajanstvenu globalnu memoriju i proširiti svoju tihu moć, evo što trebate činiti.

Prvo, zaustavite brbljanje uma – meditacijom, disciplinom i mentalnom kontrolom. Post je dobar, um se umiruje kad ne jedemo. Možete isprobati i «post govorenja» 24 sata, tijekom kojih sebi nećete dopustiti nikakav razgovor. Tišina, vrijeme za sebe, fizičko vježbanje i lagana, niskoproteinska i malokoličinska dijeta pomažu u podizanju energije. Disciplina nam daje pouzdanje, spokojstvo i moć.

Zatim, počnite vježbati percepciju naređujući umu da sve zapaža, čak i najbeznačajniji detalj. To

je dio discipline kretanja od spavanja k buđenju. Vježbajte um da povrati oštroumnost percepcije za koju ste ga tijekom godina programirali da je potcjenjuje. Naše drevne, atavističke sposobnosti izgubljene su kad je život postao previše udobnim, a intelekt dominantnim. Zatražite pravo nad tajanstvenom moći.

Iskušajte ovo: otidite u neki veliki prodajni centar, pronađite klupu i sjednite na nju. Napravite mentalnu zabilješku svakominutnog detalja svog okruženja. Govoreći umu kako želite zapažati i pamtiti stvari, silite ga koncentrirati se na vanjski život, a ne na onaj unutarnji. «Šesto čulo» unutarnjeg znanja inicialno proizlazi iz povišene osjetljivosti i svjesne spoznaje *uobičajenih* pet čula.

U prodajnom centru sve promatrajte. Pa, ako vas sat vremena kasnije zapitam koje je boje bila kanta za smeće u dijelu sa sladoledima, znat ćete, čak ćete se sjetiti je li bila puna ili prazna. A možda

ćete mi reći i «Stu, pamtim i krpicu na kojoj je pisalo nešto o Minnesota, a i omot od Snickersa držao se uz poklopac...»

«U redu», reći ću vam, «a koliko je bilo svjetala u tom dijelu prodajnog centra?». Odgovorit ćete mi: «17», jer ste ih izbrojali, čak ćete se sjetiti kako su tri svjetiljke bile pregorene.

A sad, skrenite pažnju na prolaznike. Dobro ih promotrite. Ne prosuđujte ih, samo promatrajte. Prije nego što doznamo kako se osjećaju s emocionalnog i metafizičkog stanovišta, pogledajmo kako izgledaju i što to znači.

Kako ljudi izgledaju često je istovjetno onome kako se osjećaju. Tijekom godina naše se lice mijenja kako bi reflektiralo emocije koje su dominirajuće. Tako, uplašeni ljudi imaju uplašene oči. Zloča se otkriva kao neobično tanka gornja usna i uske oči. Arogancija je sadržana u bradi usmjerenoj prema gore, ali i između donje strane nosa i gornje usne.

Ljutnja se nalazi na vrhu nosa. Pogledajte je li most nosa povučen prema gore i da li je razmak između obrva izbrazdan. Također, potražite ograničenja i boli u crtama sa strane očiju. Ljutnju ćete naći i u ramenima. Ljuti ljudi su nagnuti, kao da žele zaštititi svoja ljuta srca, dijelom zato što podsvjesno znaju kako bi njihove negativne emocije mogle uskoro zaustaviti njihovo srce, ali dijelom i zato da se zaštite od boli koju tamo osjećaju.

Otvorena seksualnost naginje se unatrag u gornjem dijelu tijela, jer su kukovi okrenuti unatrag. Tako se nudi odnosno pokazuje područje zdjelice koje je istureno naprijed. Kad takvi tipovi – «pogledaj me» - hodaju, okreću se iznad vrhova svakog kuka, najprije lijevo, pa zatim desno, da bi nadoknadili zdjelicu isturenu prema naprijed. Kretnja je slična pačjem hodu i smiješna je za promatrati. Znam da od toga nema nikakve štete i promatranje zdjeličnog geganja tragatelja za

seksom nudi zabavu i predstavu, pravu pantomimu.

Drugo što će vas zabaviti je činjenica kako ljudi misle da ih nitko ne promatra niti primjećuje, a kako su opsjednuti sami sobom nesvjesni su tog promatranja. Ne mogu ni zamisliti da biste vi mogli vidjeti pravo kroz njih. U vrtlogu mentalne aktivnosti osobnost je zaslijepljena i misli kako je nitko ne može zapravo vidjeti, stoga se osjeća sigurnom.

Ljudi rade kojekakve sitne potajne kretnje, one kojih su ili nesvjesni ili vjeruju da ih nitko ne vidi. Njihovi podsvjesni nagoni i potrebe, kao i mentalna aktivnost koja stvara te nagone, pokazuju se u mišićima kao neznatne kretnje tijela. To ih odaje.

Vaš hod, držanje, izraz i oblik vašeg lica otkrivaju vanjski otisak unutarnjeg vas. Slabi i nesigurni ljudi imaju obrambeno držanje gornjeg dijela tijela, oči im skaču s lijeva na desno, gore i

dolje, brže i češće nego nekoj stabilnoj osobi. Ako u prodajnom centru nađete na prave mudrace primjetit ćete kako im se oči pokreću polako, naprijed i natrag ili će gledati ravno ispred sebe. Informaciju koja se nalazi odmah s njihove lijeve ili desne strane pokupit će svojim perifernim vidom, koji je postao moćan tijekom godina.

Da biste razvili percepciju morate od sebe zatražiti informaciju koju normalno ne tražite – vizualnu i slušnu, ali naravno, puno možete doznati i iz ljudskog mirisa. Obično ne razmišljamo o tuđim mirisima, osim ako osoba nema neki strašni zadah. Ali vježbajući i ovo čulo, postajete sve osjetljiviji na ljudske mirise, ujedno zapažajući koliko se oni razlikuju od čovjeka do čovjeka. I to vam puno otkriva o ljudima.

Povisujući svoju percepciju promatranjem, brzo učite i postajete spremni povisiti i svoje fine osjećaje.

Hajdemo pogledati izvanosjetilni dio naše tihe moći nastanjen u našem prirodnom Ja.

SEDMO POGLAVLJE UNUTAR PRIRODNOG JA

Prirodno Ja je izraz koji opisuje našu duboku spiritualnu vezu s biljnim, mineralnim i životinjskim kraljevstvom. Prihvatanje tog razumijevanja dio je šireg poimanja tihe moći. Naše je tijelo načinjeno od zvjezdane prašine. Živi smo jer je neka zvijezda rođena i umrla prije puno milijardi godina, od nje potječe naš život. Željezo u hemoglobinu naše krvi putovalo je milijarde i milijarde milja svemirom kako bi odigralo vitalnu ulogu u održavanju našeg metabolizma. Željezo u našoj krvi staro je više od 15 milijardi godina. U stvari, mi smo reinkarnacija one mrtve zvijezde na višoj razini evolucije. Stijene, Zemlja, životinje, sva stvorena zemaljske ravni, načinjena su od iste zvjezdane prašine. Ali, nismo međusobno povezani samo zato što smo načinjeni od istog

materijala, povezani smo i duhovno.

Vjerujem da i neživi predmeti, jednako kao i životinje, insekti i biljke, posjeduju duhovnu evoluciju. Vjerujem kako postoji kolektivni duh vodenih štakora, kolektivni duh mrava, kolektivni duh orlova itd. Svaka se vrsta razvija i raste, baš kao što se razvijaju i rastu ljudi. Naše prirodno Ja opisuje našu metafizičku povezanost sa svim fizičkim stvarima.

Mi smo dio velike evolucijske priče. Čak iako smo ljudi, još nismo do kraja napustili svoju nižu evoluciju, recimo, onu životinjsku, ali nam je istovremeno dopušten pristup višim razinama duha, jer je dio nas već tamo. U stvari, širimo se kroz ono što bi moglo ispasti bezbrojnim dimenzijama koje lebde u vječnosti, rastući unutar većeg razumijevanja vječnog, sveprisutnog, beskonačnog sebe.

Evolucija životinjskog kraljevstva je prastara, skromna evolucija – ona čistog duha, neza-

prljanog egom. Životinje nas imaju čemu podučiti. Podsjećaju nas na vrijeme u kojem su vladali prirodna jednostavnost i tijek, prije modernog doba u kojem je ego postao okrunjeni kralj ove fizičke dimenzije.

U pojmu tihe moći i našeg rasta, kako je važno proširiti svijest kroz ove manje dimenzije. Tiho se naslanjati na duhove prirode pozivajući ih da nas iscijele, upute, pokažu nam jednostavnost i svetost svog načina. Možete stajati uz neko drvo i iz njega povlačiti energiju koja će eterično čistiti vaše tijelo. Možete se odmarati uz jezero koje će iscijeliti vašu zbumjenost, tjeskobu i uznemirenost. Moć neke oluje možete iskoristiti ako želite shvatiti svoju višu sudbinu ili moć vatre kako biste očistili svoje ideje i emocije i preobrazili ih u nešto više. A, naravno, postoji i moć Zemlje – sjednite na nju i povucite iz dubina njezina središta toplinu i energiju.

Jezgra ovog planeta, svojim vrtložnim kreta-

njem djeluje poput električnog motora. Ona oslobađa ogromne količine moći. I kad jednom otkrijete tu moć, ona je vaša.

Kao dio većeg razumijevanja onog prirodnog Ja postoji i odgovornost koje je svjesna tek nekolicina ljudi. To je odgovornost odašiljanja energije onim duhovnim evolucijama, poput evolucija životinja, koje titraju puno sporije od nas, točnije rečeno, vibriraju manje složenim načinom. Zato volimo i poštujmo duhove prirode, različite vrste drveća, stvari koje gmižu po tlu, stanovnike voda i ptice, kako bismo im pomogli rasti.

Baš kao što nam gornje dimenzije nude iscijeljenje, mir i svježinu, tako i mi možemo ponuditi životnjama povišenu evoluciju. Kad se usmjerite na neku životinju ili je dotaknete, ona evoluira. Kad se usmjerite na biljke, stvari u vodi ili zraku, one rastu. Voleći neku pticu i promatrajući je kako leti, pojačavamo njezinu evoluciju. Tako kroz Ja prirode stvaramo spiritualni most, izlaz

iz mentalne, emocionalne, fizičke egzistencije, put natrag k manjim evolucijama i put naprijed k evolucijama većim od naše. Gradimo beskonačan most kroz dimenzije božanskog sebe, onog tihog sebe.

Kad smo dio elemenata i dio eteričnog, rašireni smo kroz nekoliko evolucija, ljudskih i ne-ljudskih. Ljepota ovog prirodnog Ja usklađena je sa godišnjim dobima, umjerenošću i mirom, s vječnom i beskonačnom evolucijom. Ona je tu, u tom Ja prirode, da bismo iskusili vječni Tao, jednostavnost svih stvari. Jer, kroz prirodu prolazimo i razvijamo se u smrti, vraćajući još jednom Zemlji svoju zvjezdalu prašinu.

Zato, uskladjujući se i poštujući prirodu samu, shvaćamo duboku spiritualnu evoluciju vode, zemlje, zraka i vatre i naravno, svete eterične dimenzije. Blagoslivljajte hijerarhije duha i grupne duše životinja moleći ih da vas poduče. A zauzvrat im ponudite ljubav i pomoć izvan onoga gdje su

sada, baš kao što je netko ili nešto volio nas ljudi
prije tko zna koliko eona, pomažući nam da se
razvijemo do onoga gdje smo danas.

Budite dobrostivi. Blagoslivljajte niže duhove i pomažite im. Na taj će način osnažiti vlastito putovanje od ega do duha, od smeća do jasnoće, od nesigurnosti do učvršćenja tihe moći. Budite dobrostivi.

OSMO POGLAVLJE

IZVANOSJETILNA ETERIČNA PERCEPCIJA

Da bismo vidjeli eterično potrebna nam je dobra periferijska percepcija. U središtu oka nalaze se stanice poznate kao stošci – obično opažaju izravno svjetlo i boju. Stanice sa strane oka poznate su kao štapići, slijepe su na boje, ali su osjetljivije od stožaca. Kroz desetke tisuća godina mi, ljudska bića, izgubili smo svoje periferno zapažanje jer ga više nismo trebali za opstanak u šumi.

Eterično je previše nejasno i kreće se prebrzo da bi ga stošci vidjeli. Ono je istančano. I budući da ga je teško vidjeti na sjaju sunčeve svjetlosti ili jakog umjetnog svjetla poput neon-a, treba ga gledati na razlivenom svjetlu ili svjetlu sumraka.

Perifernu percepciju razvijamo osvajanjem, ničim drugim osim da kažemo sebi kako želimo

povratiti tu percepciju i povremeno svoju pažnju usmjerimo na ono što nam se nalazi s lijeve strane, a zatim na ono što nam je s desne strane. Stavite ruke s obje strane lica, malo udaljene od njega, povucite ih iza sebe, a onda ih promatrajte istovremeno, bez pokretanja očiju s jedne strane na drugu. Gledajte koliko vam treba prije nego iščeznu. Aktiviranjem svoje periferne percepcije, s vremenom ćete vidjeti i eterično.

Drugo što pomaže je razrijeđena dijeta. Ona povećava našu osjetljivost. Stoga, ako se hranite lagano ili vegetarijanski, postajete sve svjesniji finih životnih energija. Još jedan način da se vidi eterično je pomoć uposta. Dok postite, vaši moždani valovi počinju usporavati, metafizička energija oživljava, a kad je metabolizam spor, um se utišava. Post nas odvodi od svjesnosti preživljavanja ega i počinjemo se širiti u metafizičke dimenzije.

Prva od njih je eterično. Umirivanje energije dopušta nam gledati izvan svog mjeđura energije

u energije drugih.

Ustanovio sam kako puka želja da se vidi eterično nije dovoljna. Da biste u tome uspjeli, morate postati eterično biće. Na energetskoj razini, da tako kažem, trebate postojati u dva svijeta, pomicući svoju svijest od ega do duha, od konačnog do beskonačnog.

Osim toga, zapazio sam kako vjerovanje u samog sebe i vjerovanje u ove tajanstvene svjetove puno pomaže u otvaranju vrata eteričnog. U početku sam mislio kako vjerujem, a onda sam se nadao da vjerujem. Nekoliko godina kasnije *znao* sam da vjerujem. To je pomoglo.

Međutim, ne trebate naučiti gledati eterično kako biste bili svjesni njegovog postojanja. Dovoljno je da ga *osjećate*.

Možete posegnuti izvan sebe i dodirnuti ljude. To je čin pokretanja eteričnog ili nekog njegovog dijela, snagom vlastite volje. Znam da je to istina jer ležeći u transu možete, na primjer,

usmjeriti svoje eterične noge da se pokrenu prema dolje i osjetit ćete kako su tjerane prema podu. To nije uobičajen osjet, jer se vaše fizičke noge ne pokreću. Ali vaša percepcija kretanja eteričnih nogu nije niti misao niti emocionalna reakcija, to je stvarni osjećaj.

No, vratimo se prodajnom centru. Sjedite na klipi dok ljudi pored vas prolaze i spremni ste njihove osjećaje dodirnuti eterično. Razlog zašto to ne radite dok vam prilaze je u tome što ne želite biti neopravdano pod utjecajem kako ljudi izgledaju ili kako su obučeni.

Postupak je dosezanje *unutar* ljudi. Dok neka osoba prolazi kraj vas, vizualizirajte sebe s jednom rukom izduženom. Kroz središnji dio ledja udite u osobu i zgrabite molekule njezinih osjećaja iz područja srca. Neka vam um bude prazan, nemojte imati nikakvo ranije stvoreno mišljenje, samo se upitajte: kako li se osjeća? Prvi odgovor koji vam padne na pamet je ispravan.

Počnite traganjem za dokazima jednostavnih emocija: ljutnje, straha, zbumjenosti, dosade, sreće i radosti. Kasnije će vam dolaziti sve složenije mješavine i počet ćete otkrivati intimne detalje jednakojako kao i očiglednije stvari. Nemojte se osjećati ograničenima nedostatkom percepcije. Nije važno jeste li ili niste u pravu. Činom dosezanja povisujete svoju percepciju samim traženjem. To je igra brojeva. Iskušajte je na 500 ljudi, a onda na 10.000. Na kraju se nećete morati istezati da dodirnete ljude, znat ćete sve o njima samo ih gledajući. To je zadivljujući proces. Kroz njega učite veliku spiritualnu lekciju i on će vas učiniti vrlo poniznim. Ljudska evolucija izaziva veliko strahopštovanje.

Gledanje na daljinu to je gledanje kad ljudi nisu prisutni i malo je nepouzdano, ali s vremenom se može savladati. Najbolji se rezultati postižu kad osoba koju promatrate spava, i to po mogućnosti unutar predzadnjeg 90-minutnog ciklusa noćnog

spavanja. Taj ciklus spavanja koji neposredno predstoji zadnjem ciklusu, obično se odvija na dubokoj razini moždane valne brzine u kojoj su ljudi najbliži svom spiritualnom sebi, svom istinskom sebi, neuprljanom intelektom. Ako se netko obično budi, recimo, u 6 sati ujutro, najbolje bi vrijeme za gledanje na daljinu bilo između 3 i 4:30h.

Zapamtite, ta je osoba poput otiska palca svojih osjećaja, stoga da biste je pronašli morate se sjetiti kako se *osjeća*, a ne kako izgleda. Pomaže usmjeriti se u pravom zemljopisnom smjeru, ali to nije od najveće važnosti. Usmjerite svoju pažnju na cilj s time da ste sigurni kako vam je um prazan. Privucite osobu k sebi, radije nego da putujete k njoj ili svoju svijest pokrećete u njezinom smjeru. U unutarnjim svjetovima, sve je obrnuto – lijevo na desno, a desno na lijevo – a postoje i čudni zakoni u vezi toga što je straga, a što naprijed. Mentalno, osobu uspravite ispred sebe. Kako se *osjeća*?

Koja je njezina prevladavajuća emocija? Koji je odgovor na pitanje koje postavljate? Pričekajte da njezino unutarnje ja mentalno odgovori. Ono je otvoreno i iskreno i uvijek će odgovoriti. Kad dobijete odgovor dopustite osobi da ode, želeći joj ljubav, dobro i snagu.

Gledanje na daljinu je fina umjetnost. Ono proizlazi iz tihe moći dok rastemo, znajući kako se razvijamo unutar globalne molekule osjećaja koja je beskonačna.

Tiha moć nam nudi pristup mnogim svjetovima. Ne mogu u ovako maloj knjizi proći kroz sve njih, ali mogu vam dati neke naznake i ostaviti vas na raskršćima, da tako kažem. Prvo disciplina, a onda raskršća.

Evo discipline: promatrazte svijet kao energiju i budite odgovorni za *svoju* energiju. Shvatite kako na sve što radite, govorite, dodirujete, sve kraj čega prolazite, čak i za djelić sekunde, utječete i sve mijenjate. Tako utječete i na životinje i biljke,

zrak, vodu, građevine, ali i ljude – energija svega toga pada ili raste odražavajući fini eterični pritisak kojeg vi na to stavljate.

Kad ste ljuti, ljutnju utiskujete u kućne biljke i one počinju umirati. Kad ste preplaćeni, pas upija strah kroz svoje eterično i razboljeva se. Kad ste zločesti i osvetoljubivi, energija prostora u kojem se nalazite počinje drhtati i ponašati se kaotično. Metafizički se sprema implodirati. Svatko tko se nalazi u blizini bit će energetski opljačkan i povučen prema dolje. Unutar vorteksa vaše negativne implozije bit će sve usisano. Vanjska realnost povlači se i nestaje, u svakom slučaju, barem za vas. To je razlog čestim uništavanjima automobila kad je osoba bijesna. Izgubljena je njezina percepcija vanjske stvarnosti, trenutno je zaslijepljena, ne vidi nadolazeće automobile i stvarnost se u njih zalijeće.

S percepcijom dolazi i odgovornost. Shvatite da, ako ste beskonačni, onda ste posvuda i možete

biti posvuda, *unutar* svih stvari, ali i da na njih utječete. Dovoljno o tome.

A sada raskršća: sjetite se da je čvrstina svijeta iluzija stvorena brzinom titranja atoma. Kad bi oni samo malo usporili, bili bismo sposobni hodati kroz zidove. U izvantjelesnom iskustvu imamo svijest unutar finog tijela za koje vjerujemo da teži četiri grama. Tada možemo proći kroz zid.

Fizička stvarnost je i nepropusna i eterična, samo kolektivni osjećaj. Vi ste osjećaj. Samo po navici sebe smatraste čvrstim. U stvari ste zbirka čestica, ali kad se jednom nađete izvan emocije svijeta, više niste primjetljivi, manje ste čvrsti. Preobražavate se iz bića u stanju čvrstih čestica fizičkog postojanja u više eterično stanje vala. (Pogledajte moju knjigu *Whispering Winds of Change* u kojoj se nalazi metafizičko objašnjenje djelovanja valnih čestica).

U stanju vala postajete amorfno titranje, koje se ne nalazi na određenom mjestu ili vremenu i

nema određenu ljudsku definiciju. To stanje vala sadrži vašu svijest i može biti pokretano snagom vaše volje. Stoga kroz to imate golemi potencijal vršenja utjecaja na eteričnu stvarnost globalnog osjećaja. Val se može kretati, pa se i vi krećete. On je posvuda, stoga i vaš um može biti posvuda. Tiho govorenje odvodi vas istovremeno do svih dijelova globalnog osjećaja. I ono je jednostavnije i jeftinije od putovanja zrakoplovom.

DEVETO POGLAVLJE PSIHIČKA ZAŠTITA

Evo i nekoliko riječi o psihičkoj i eteričkoj zaštiti. Teško je podići solidnu zaštitu od mentalne, emocionalne i seksualne projekcije drugih ljudi. Eterični svijet je tako puno izvan našeg vidokruga, a svi smo unutar iste molekule globalnog uma i njezine kolektivne emocije. Svi smo jedna te ista ljudska energija, u metafizičkm smislu, i naše su sudbine i naše energije međusobno izmiješane.

Međutim, kad se dvoje ljudi mimoide na maloj udaljenosti, video sam kako eterično jedne osobe bude odgurnuto u stranu od druge osobe. Tako sam došao do ovog zaključka: ako ste čvrsti, dobro definirani i imate emocionalnu kontrolu, s dobrim osjećajem Beskonačnog Sebe, posjedujete samopouzdanje koje jača vašu energiju, za razliku od uobičajenog kaotičnog uzorka kojeg ljudi

normalno odašilju. Vaša obrana leži u konsolidaciji i tihoj snazi. Ali i u discipliniranosti i dobroti. Druga eterična neće se miješati s vašim, dok prolazite oni će se odbijati od vas.

Dodatno, ako odašiljete ljubav prema čovječanstvu i imate mali otpor, nadolazeća energija često prolazi kroz vas, ali ne nalazi mjesto za koje bi se privезala. Zbog svoje duhovne perspektive i ljubavi koju odašiljete, vaše titranje nije sukladno s nižim, manje vrijednim energijama svijeta ega. Na primjer, ako ste u celibatu ili ne odašiljete nikakvu seksualnu energiju, nemoguće je bilo kome drugom da zadrži vašu seksualnu vizualizaciju više od brzoprolaznog trenutka. Oblici misli odsklizat će kao što vrh noža klizne o glatku površinu.

Vaša najbolja obrana je malo kritizirati i prosuđivati druge, bez ogorčenosti, mržnje ili netrpeljivosti. Najbolja je obrana nemati ništa za braniti. Što ste manje zaključani u stvarnosti

kroz kriticizam i određivanje, to više nepropusni postajete. To je vrsta nevidljivosti. Ovdje ste i niste ovdje, u evoluciji, ali i daleko od nje. Imajte povjerenja u Veliko Dobro da će vas čuvati. I hoće.

Na kraju, tih odašiljanje ljubavi i mira svima koje susrećete trebalo bi postati dijelom vaše svakodnevne discipline. Dok prolazite kraj ljudi na ulici, zagledajte se u njihove oči i tih recite «ljubav», utiskujući tu ljubav u njihova srca. Učinite to sa svakim bez iznimke i postupno ćete razviti odjekujući osjećaj bezuvjetnog prihvaćanja. To je najbolja zaštita.

DESETO POGLAVLJE

ZAKLJUČAK

Znam da je teško zračiti pouzdanjem kad se ne osjećate potpuno sigurni. Ali možete se pretvarati da jeste, sve dok ne postanete. Samim održavanjem tištine, ne naslanjanjem, ne guranjem, ne žudnjom, kao i kontrolom svojih emocionalnih reakcija, dominirate svojom psihologijom. Iskazujete tihu snagu čak i onda dok je duboko u sebi još ne osjećate u potpunosti.

Ne odustajte od sebe. Radite mirno na svojim slabostima, razvijajte suzdržanost i tajanstvenost, budite organizirani i samodovoljni i svoj život čuvajte za sebe. Znanje je moć. Znanje o kojem nikad ne govorite je tiha moć.

Trošite manje, kontrolirajte se, budite jedno sa svojim unutarnjim sobom i prirodom. Pročišćavajte svoj život stalnim pregledavanjem, čišće-

njem, odbacivanjem stvari, pojednostavljinjem. I onda se jednog jutra probudite i sva je moć tu. Nećete morati skrivati svoju uznemirenost, ona će se sama otopiti.

Veliko razotkrivanje čeka vas kad počnete razumijevati kako možete upravljati svojom ljudskom evolucijom, čak i iz skromnog položaja. Ne morate biti superzvijezda. U stvari, superzvijezde često pokazuju svoju slabost time što se moraju isticati i dotjerivati i kočoperiti, kako bi maskirale svoje brige i nesigurnosti. Većina tog «šušura» postoji samo da bi sakrila unutarnje Ja koje nije previše stabilno.

Učinite ovo: povucite crtlu u pijesku. Pristanite iskoračiti u novi način življenja. Odvojite jedan sveti tjedan za sebe. Molite se svom bogu ili privajte svoje Beskonačne Ja i duhove prirode i sve velike moći da vam pomognu napraviti promjene u potrebama. Meditirajte svakodnevno, postite dan ili dva tijekom tjedna, odvojite 24 sata tijekom

kojih ćete biti u potpunoj tišini.

Čitajte, kupajte se, odmarajte, čistite, šetajte noću šumom, povlačite energiju iz zemlje, priateljujte s vodom, neka duhovi zraka otpuhnu od vas svaku zbumjenost. Upotrijebite snagu vatre kako biste stekli novu nadu i hrabrost i zamolite je da vam udijeli viziju budućnosti. Dopustite joj da vam pokaže kako Bog-Sila može utopliti vaše srce i kako može osnažiti vašu samostalnost tako da učvrstite svoj spokoj i stav.

I vama, da – vama, vama, dugotrajnom kržljavcu, stiglo je vrijeme povratka na sveto mjesto kojem pripadate, ukoračite u nježni zagrljaj Velike Dobrostivosti.

Prisjetite se, postojalo je doba prije eona vremena kad su ljudi imali percepciju, prije nego što su je izgubili u smeću, nesigurnosti, samozavaravanju. Zatražite pravo na tu percepciju, naučite dodirnuti eterično, upotrijebite životnu silu i ponovno osvijetlite stare puteve unutar sebe,

kako bi se i drugi mogli prisjetiti. Iskoračite u alternativnu evoluciju, izvan oklijevanja i straha, izvan običnih emocija, iskoračite sada na to unutarnje neiskvareno mjesto. Nije važno ako ga još ne vidite. Vjerujte da postoji i ušetajte u njega. Poželjet će vam dobrodošlicu, uvjeravam vas, i podučavati vas u godinama koje dolaze.

U njemu imate puno za naučiti, čudne aspekte ovog nevjerojatnog putovanja kojeg tek poneki ljudi zaista razumiju. Svjetovi unutar svjetova, nepropusne dimenzije spiritualne evolucije umotane u sebe i krećući se unatrag u vremenu. Kreativnost je još nevidljiva, lebdi odmah izvan intelekta čekajući da je se pokupi i izrazi. Puno mudrosti i puno drugih stvari čeka, i najmanja od njih toliko je velika da ulijeva strahopoštovanje za vječnu percepciju sebe.

I u svom svetom tjednu molite za sebe i molite za svo čovječanstvo, i za životinje i za male stvari i tražite od Velikog Duha da se spusti na sve nas.

Zamolite pomoć za obnavljanje svete, tihe moći. Zamolite da nam otvori oči tako da s vremenom svjetlo koje dolazi iz Velike Dobrostivosti ustanovi svijet jednostavnosti, okupan u ljubaznosti čistog srca, da svaki ljudski duh bude milostiv i vrijedan poštovanja, da svaki na svoj skromni način pridonosi većem razumijevanju ovog čudnog i veličanstvenog ljudskog iskustva.

U nadolazećim desetljećima će se promijeniti svijet ega i kroz nekoliko stotina godina izrast će nova percepcija iz pepela ove evolucijske faze. Ljudi će se željeti vratiti davnim svetim putevima, to će im biti prirodno i odgovarajuće. Konačno ćemo vidjeti svijet prožet čašću i ravnotežom, obučen u čedne halje bezuvjetne ljubavi i spokoja.

Prigrlite svoju tihu moć. Dođite. Budite hrabri. Zatražite veliko buđenje i ono je vaše. A onda ponudite svoju percepciju i tihu moć na korist drugima. Budite fini: ne nagovarajte ljudi. Podučavajte primjerom. Vodite ih s mesta iza

njih, postupno, s ponekim dodirom i ponekom riječju. Vodite ih iz njihovog bola, odvedite iz tame preko nevidljivog mosta u zemlju trajnog svjetla, nastanjenu ogromnošću Velike Dobrostivosti, koja strpljivo čeka na svakog od nas.

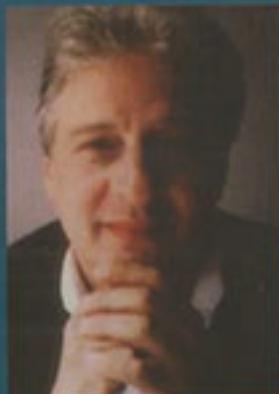
Dodite. Iskoračite. Sada je vaše vrijeme.

O AUTORU

Stuart Wilde napisao je dvadesetak knjiga od kojih je većina postala uspješnicama i prevedene su na dvanaest stranih jezika. On je jedan od važnih i stvarnih likova pokreta samopomoći i ostvarenja ljudskog potencijala. Njegov stil pisanja je duhovit, kontroverzan, žestok i transformativan. Na hrvatskom jeziku do sada smo, osim «Tihe moći», objavili i «Čuda», a u pripremi je «Život nije zamišljen da bude borba».

Svako

vrlo - drukčija. Ne možete točno reći što je to što vas privlači k toj individui, ali on ili ona luče misteriju i snagu, isijavajući tihu moć koja je čudna i čarobna.

Koja je to nevidljiva sila? I zašto je neki posjeduju, ali većina ipak ne? U ovoj malenoj knjizi, pričat ću vam o toj moći, o njezinoj tajni i kako je zadobiti. Postoji jednostavan trik kojeg morate naučiti. A jednom kad ga savladate, tiha moć postaje vašom neizgovorenom vjerodajnicom. Ona je karizma koja postupno raste i razvija se oko vas. Kroz nju možete izraziti posebnu dobrotu koja pomaže ljudima i ovom planetu i možete se promijeniti na bolje.

Autor ove knjige, Stuart Wilde, takva je – drukčija – osoba. Njegova tiha mudrost ohrabruje nas pronaći svoju vlastitu. Pa, treba li jačeg razloga za čitanje njegovih knjiga?

